

ЕКОЛОГІЧНА БАЛАДА

П'єса для великої сцени

МИКОЛА
ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ
МАМА МИКОЛИ
НАМІШКА
АЛІНА
ЄНС
ЛІСОРУБИ

Куплет перший

Рядок 1

Стара гуцульська хата. Справа ніч, зліва бамбетль, вкритий гуцульськими килимками. На авансцені сидить Микола в інвалідному візку, біля столу, теше щось з дерева. Біля печі мама Миколи, швидко і вміло в'яже шкарпетки. Посередині полиці, на котрих є то різних фігурок з дерева, в правому куті біля полиці є старий телевізор, накритий вишитою скатертиною.

МАМА хоть нитки мене заспокоюють, плетеш, плетеш, нема ні кінця ні краю тий нитці, клубочок меншеєтси, меншеєтси, а тут раз і нема єго, це єк по ріці плисти. Добре шо хоть можна всьо розбити та й з другого кінця нитки новий клубочок змотати, можна витак кацабайку з того сплести, а чо би й ні?

Микола не озивається.

МАМА таки добре мати плетені шкарпетки, бо і в дождю можна натягнути, аби ноги не промокли. Кожна, кожна річ має свій дух, свій почеток і кінець, свою долю. Ші трохи, ші сім ключок лишилося і всьо. На-а-а! Можеш натегати. Підходить до сина, надягає на одну ногу шкарпетку.

МИКОЛА Мамо, нам з тобов і так не довго лишилося.

МАМА Тихо будь, лиш Бог знає, синку, хто кілко має жити, другу ногу давай.

МИКОЛА а вин хіба є? єго нема, це всьо видумка, тобі просто легше від цього.

МАМА не мели дурниці.

МИКОЛА хіба Бог, икого ти так любиш та икому молишси по два рази на день, люби дивитиси на мої і твої муки?

МАМА у кожного свий хрест, Микулко. Бог нас усіх дуже любить, давай другу ногу.

МИКОЛА і шо з того? Я теж любив і люблю, але наша любов никого не ретує.

МАМА єга икий ти мудрий. Схамениси! Зараз пироги будут, давай «Отче наш» скажемо.

МИКОЛА я не хочу молитиси.

МАМА Давай, (стає на коліна, починає молитву). Отче наш, Ти що єси на небесі, да святиться імя Твоє, да буде... (до Миколи), ну повторюй. Шо тобі є?

МИКОЛА я сказав, що не буду молитися.

МАМА але учере ти моливси та й зраня моливси, що си стало?

МИКОЛА я рішив бирше це не робити.

МАМА ми пропадемо без Бога.

МИКОЛА ми вже пропали. Де той Бог? Чо він не зупинит війну, чо ни вретує Штефанових друзів, ікі гинут шоднини?

МАМА бо то люди мусіт спам'єтатиси і не грішити.

МИКОЛА а ми чім згрішили? Ти чім згрішила? Та ти муху в житю не вбила, жалуєш кожду мурашку і паучка.

МАМА Микулко, давай помолимоси. В ім'я Отца і Сина ...

МИКОЛА я знаю, шо тобі все ривно, ти лиш думаєш, єкби спастиси. Але ти вже жите прожила, а я ще молодий і нікому мене не треба, єк цеї хати неметеної, єк нашего пелехатого Бровка.

МАМА ти смерти моєї хочеш?

МИКОЛА говорю, шо думаю. І взагалі я ненавижу ці гори, ненавижу своє жите, цу каляску, дерева, людей...

МАМА та шо з тобов сталоси, ти мені, єк ножем по серцю ріжеш.

МИКОЛА в мене миші з'їли серце, скоро і твоє з'їдет.

МАМА Микулко, бійси Бога, шо ти мелеш, шо ти здурів. Може попа закликати?

МИКОЛА заклич, заклич...

МАМА Та ти мене на ціле село спозориш, усі люде будут за нас говорити. Шо з дитинов сталоси! За шо це міні таке старій?

МИКОЛА видколи через цего бовдура мені спарижувало ноги, ти зо мнов єк з дитинов. Я вже не малий. Я вже і дівку пизнав, і смалити вмю, єк циган, і з пацанами бивси і то, шо я з Іванюком церкви розписував і образи малював, мене світішим не зробило.

МАМА бійси Бога, нашо ти мені отото розказуєш. Ти мене до гробу довести хочеш, хто про тебе подбає, людоньки, доста цего, шо ноги, то ще й голову відоймає.

МИКОЛА мамо, це ти з мене інваліда робиш, я повноцінна людина.

МАМА (*стражденим голосом*) та іка повноцінна, ти безпомічний, ти каліка, лиш я про тебе можу подбати, інакше пропадеш. (*Різко*) Ти чуєш чи не! Зара єк ті вгрію!

МИКОЛА я взагалі то женитиси думаю.

МАМА слухай, не випробовуй мої нерви, ти собі, дитино, бачу свої долі не уявляєш, ото тобі кара Божа, шо чемним не був, а по дівках ходив, я думала, він у церковці ночує, а то ото не можна плоть свою бруднити.

МИКОЛА я поки церкви писав з Іванюком, то по дівках не шлявси. А Алінка буде мою жінку, вона мені у всьому і допоможе, не переживай за мене.

МАМА ото та дівка тебе занапастила, через неї то Бог кару послав.

МИКОЛА в мене з Алінков нічого не було, я би не посмів, і вона би не посміла, а то Степан би її убив. То я так, за клубом раз попробував.

МАМА ото і маєш. Хто попід небом ходит, тому під землев не місце, ото маєш, ото ясно, відки воно йде. А тепер маєш кару і будеш покутувати, ика дівчина за каліку піде, ти хоч видів раз одного каліку, аби сім'ю мав?

МИКОЛА по теліку то я видів, шо інваліди навіть в олімпіаді участь берут і спортом займаються.

МАМА то від чорта той телевизор, нічого там доброго нема. Добре, шо він не показує.

МИКОЛА а я хотів майстра закликати.

МАМА нема чого кликати, в нас ні грошей, ні горівки нема.

МИКОЛА ото замість того, шо ти за здоров'я даєш до церкви, ліпше най нам телевизор зремонтуют, най я хоть новини нормально подивлюси, шо на війні робитси, ти з мене монаха-затворника зробити хочеш, чи шо?

МАМА не буду ніякого майстра кликати.

МИКОЛА все одно Степан прийде і зремонтує.

МАМА ото най спершу прийде.

МИКОЛА а от і прийде.

МАМА от тогди і зремонтує, а новини так можна слухати, без тих картинок. Баби там цицькати скачут, розпушта страшна, то злий так наш народ хоче зі світу звести.

МИКОЛО мам, ти більше в чорта певно віриш, ек у Бога.

МАМА ой горе старій матері, в мене вже тиск через тебе, то в тебе дідько вселивси. Ой треба відмольовати, ой біда-біда. *(виходить)*.

Рядок 2

Входить Намішка.

НАМШКА Колька, Колька, я солі прийшла позичити.

МИКОЛА ти знаєш, шо мама моя не зичит нічого, бо волосі вилізати буде, чи п'яти свербіти будут? Ти то ліпше знати маєш.

НАМШКА а я виділа, ек мама твоя з хати пішла.

МИКОЛА ну йди собі там візьми, кільки треба, взагалі сіль си краде, а не проси.

НАМШКА я шо, злодійка, чи шо?

МИКОЛА чи шо? Ти мала циганка.

НАМШКА Шо? А ти знаєш хто?

МИКОЛА я каліка.

НАМШКА ну ладно, ладно, казку мені розкажеш?

МИКОЛА Ні.

НАМШКА чого?

МИКОЛА Ти вже велика для казок.

НАМШКА Ну і шо! Розкажи, розкажи, відки си звізди взели?

МИКОЛА ти до школи ходиш, то хоть учіси говорити правильно. Не звізди, а зірки. Я вже тобі розказував, в тебе звізди в голові сидєт.

НАМШКА ну шо тобі жель! Ну розкажи!

МИКОЛА сто разів казау, що то чорт летів вночі п'яний, вдаривси об хмару і всі його зуби повилітали, а зуби його були не прості, а золоті, ото погубив зуби і з них зірки зробилися, чи ти цего не знаєш?

НАМШКА а ти минулого разу іншу історію розказував.

МИКОЛА іншого разу інші зірки були, не від чорта.

НАМШКА а звідки гроза береться?

МИКОЛА в школі вам про таке мають розказувати.

НАМШКА то все неправда, шо там кажут. Нині вчителька сказала, що людина від мавпи походить, а діти від зближення мами і тата, ну це ж повна дурня!

МИКОЛА чого дурня? Все правильно вона каже.

НАМШКА ну шо–шо, а це Люба Іванівна вже зовсім си рихнула. Шоб людина від мавпи? А шо то таке то зближення? Слово якесь дуже мудре, не розумію.

МИКОЛА не розумієш? а звідки тоді людина? Бусько приноси? Ти чого до школи ходиш? Щоби далі вірити, в то шо баби старі мелят? Ніби ти не знаєш, звідки си діти берут. Шо телік не дивиши? Чи ти далі думаєш, шо в калині тебе найшли?

НАМШКА тато каже, шо я не пальцьом роблена.

МИКОЛА добре каже.

НАМШКА а що то означає? Мені ніхто того казати не хоче.

МИКОЛА слухай, що Люба Іванівна каже.

НАМШКА ну добре, добре. А я виділа, як до Онищуків таки бусько прилітав до криниці, як Леська родити мала.

МИКОЛА коли ж ти нарешті подорослішаєш? Ніби вже не мала, а розуму ані грама.

НАМШКА я вже доросла. В мене вже дешо є. І ше, тато казав, що мене візьме з собов у гори, туристів поведемо траверсов.

МИКОЛА ти важай, там не заведи їх, де нявки з чугайстрами данцюют. Слухай, я тобі дам два листи, віднесеш їх на пошту, добре?

НАМШКА не, не віднесу, я ж не доросла, дороги не знаю.

МИКОЛА не вийобуйси! Ну я з мамов посваривси, сам не дійду, я ж ходити не можу, тобі що мене не жель?

НАМШКА добре, але розкажи, відки гроза беретси.

МИКОЛА ну ти ж знаєш ту історію, я тобі вже не йден раз розказував. В тебе що така пам'ять погана?

НАМШКА ну я так люблю, як ти розказуєш. Ну ти ж хочеш, аби я листи віднесла?

МИКОЛА ну що, ішов гуцул по Чорногорі, вертав з Жаб'єго, а тут вечір настає. Увидів гуцул долину, а в ній озеро. Спустівси вниз, рішив кулешков повечерати. Пішов до води, як тільки зачернув її, увидів перед собов панича. І той йому каже, тіпа, що ти сам вечерати будеш, ходім до мене, я тут жию поряд. Тай зайшли вони прямо в озеро, вода в нім розступиласи. Сіли вечерати, на столі наїдків-напитків заморських всяких.

НАМШКА і риба фарширована була?

МИКОЛА я не знаю, може була, то що заморська їда? Баба Ганя на весіле готує всім.

НАМШКА ну просто риба, так захотілося риби. Ну, давай далі.

МИКОЛА ну їдять-їдять, все, як у палаці. Чує гуцул, ек шос стукає, ек топірцями, бачить, а то багато людей лід кують. Він і питає панича, чого се вліті люди лід кують. А він йому каже, що то грішники-утопленики грозу роблять на цілі гори, каже, я їм ціле жите служив, а вони мені цілу вічність тепер служити будут. І зрозумів гуцул, що він з нечистим говорить, перехрестив его три рази. От і вдарив грім, блискавка покотиласи, буря здоймиласи на всі гори, ікої ші ніхто не видів. Ото викинуло його з того озера на берег.

НАМШКА де ти то прочитав?

МИКОЛА ніде, старі люди говорят. Кажут, ек екийсь турист камінь туду кине, то гроза зачнетси, ото ек хмари з Чорногори лізут, то то звідти, з Несамовитого.

НАМІШКА а я раз чорта виділа. В баби Ониськової. Він у неї жиє, того й у неї корова так багато молока дає. Вона з ним угоду підписала. Він певно тоже з Чорної Гори, бо его лише після дощу можна увидіти під тином, головне си перехрестити і на нему хрест зробити. Я си чортів не бою. То вни си мене боют.

МИКОЛА то у все це не треба вірити, нема чортів, то все видумка.

НАМІШКА а ти сам історію про чорта кажеш!

МИКОЛА *мовчить* Ти солі вже взяла?

НАМІШКА а кому ти ці ляльки тешеш?

МИКОЛА своїй княгині, а шо?

НАМІШКА просто питаю. А ти женишси?

МИКОЛА та думаю, а шо?

НАМІШКА а ти її любиш, ту свою княгиню?

МИКОЛА Дуже. Я її кохаю.

НАМІШКА а вна тебе?

МИКОЛА все давай, Намішко, ше на пошту треба листи віднести, зараз мама прийде, то ше по вухах получиш, тобі сего треба?.

МИКОЛА а мені ти колис ляльку чи екусь фігурку дерев'яну зробиш?

МИКОЛА ади йди вибери та й озми собі.

НАМІШКА хочу цего коника.

МИКОЛА но та й бери, це я Степану хотів дати, ек війна скінчитси, але бери, я ему іншого зроблю.

НАМІШКА Дєкую. (*Виходить*).

МИКОЛА (*ій вслід*) коник то на споріднене жите, або на розлуку.

Рядок 3

Входить мама.

МАМА шо ця відьма мала тут робила?

МИКОЛА приходила поговорити.

МАМА шо їй треба було?

МИКОЛА ска тобі різниця?

МАМА вже знов шос позичити? Кілко цих голодранців можна терпіти?

МИКОЛА мамо, хіба це по-християнски так казати?

МАМА не лиш вони біду мают, я ади слаба, ти слабый, і все у нас є, а вони ліньтяї, лиш горівку пити знают. Нечистий з ними водитси.

МИКОЛА і ти в це віриш?

МАМА стара то мертву воду лиє попід хату, то єйця підмітує, а вчера то крілика дохлого виділам..

МИКОЛА ма, то тобі привиділося.

МАМА то стара і нам біди наробила.

МИКОЛА мамо, ти вже оприділиси, ци ти до церкви ходиш, і в Бога віриш, ци в ці забобони.

МАМА но нашо ти так?

МИКОЛА мамо, ну прости мені, шо я тобі так.

МАМА синочку, но шо ти. Я тобі чай з чебрику запарю.

МИКОЛА а сир солодкий зробиш?

МАМА зроблю, екраз учера свіжий принесла. Ото я вже тебе пізнаю, свого синочка. Шо там Степан? Шось чути?

МИКОЛА не знаю, в мене мобілки нема, так би подзвонив, а то приходиться звичайні листи писати, ми ще з тобов у нову еру не перейшли, ми в старій ері, так і в ній залишимось. Може Аліна швидше відпише, вона з ним спілкується.

МАМА ти ще тій дівці пишеш? Та вона глумитси над тобов.

МИКОЛА це Степанова сестра. Вона не глумитси, в неї просто робота тяжка, хтос мусит боротиси за то, аби ліси не вирубували, аби повітре чисте було, аби вода свіжа текла, аби ми були здорові, аби...

МАМА шо вона там боретси, вона нічо там не рішає.

МИКОЛА рішає, мені Степан казав.

МАМА казав-казав. Казав! Бо то єго сестра, він сам її туда запхав за хабар.

МИКОЛА Мамко, Степан на війні, не смій єго осквернети.

МАМА но все, нічо не кажу, все, сідай їсти сир, ото коцом собі ноги прикрій, аби не було холодно. Ну-ну, а я скоро вмирати буду, з таков хворобов довго не живут. *(накриває ноги коцом, плаче)*. А ти з ким лишишси? Хто про тебе подбає?

МИКОЛА ма, ти ще будеш жити, чуєш, ти ще не скоро вмреш, я знаю, мені єкось навіть сон снівси, шо ми ідемо по горі, ци то по воді, а вода така чиста, і ти така стара-стара, але при пам'яті, а я не то шо без ніг, а й без рук лишивси.

МАМА ой людоньки!

МИКОЛА але ми йдемо, нам так весело, і тут по дорозі ми найшли арніку. І я тогди зрозумів, шо ми умремо разом.

МАМА я кожен день молю Бога, аби я ще жила, бо ти в мене безпомічний, а ти ще такий гордий, то недобре, чуєш?

МИКОЛА мамо, я не безпомічний, я вмію з деревом робити, тесати вмію. Як Степан прийде з війни, він буде мої вироби продавати і в Яремче возити буде на базар, і тут крамницю для туристів відкрис. То зараз дуже популярно. Я можу робити і янголиків, і овець, і пташок, тризуб можу робити, ляльки всякі. З глини ліпити вмію, глечики робити можу, посуду. Це буде цілий бізнес. Ми би вже цим зайнялись, єкби не війна. На цьому можна заробити великі гроші, ми і газ, і воду проведемо в хату, буде все в нас, єк у людей, а Степан нам допоможе.

МАМА ой, лиш би вернувси.

МИКОЛА вернетси, я знаю, шо вернетси. Тогди і Алінка сюда приїде.

МАМА та де ж вона приїде, то дурне дівчینیці, хоть Стефанова сестра, а так, єк би від другої мами.

МИКОЛА мамо, я тобі не дозволяю так про неї говорити.

Їде до телевізора, вмикає його. Телевізор «Електрон», старий, чорно-білий, але зображення майже не видно, можна тільки слухати. Мама всаджується на бамбетлі. Спочатку звучить реклама, телевізор працює з переривами. Микола повертається до свого столу, береться тесати з дерева. Мама починає в'язати шкарпетки. Починаються новини, але зображення немає, тільки звук.

МАМА Почухай мамі голову, а то під тов фустинов зовсім си засвербіла. (сідає на табуретку, витягає дерев'яний гребінець, Микола залишає роботу, під'їжджає до бамбетля починає їй розчухувати голову) О, так добре, ще тут справа, треба знов трави запарити, аби не свербіла.

Телевізор: Прогноз погоди найближчими днями буде непередбачуваним. В Карпатах можливі грози та шквали, служба гідромедцентру повідомила про штормове попередження.

Микола під'їжджає до телевізора і вмикає інший канал.

Державна екологічна інспекція в Івано-Франківській області повідомляє про збільшення ймовірності земляних зсувів у 2015 році.

Знов вмикає інший канал.

Імперії ніколи не зникають разом зі своїми кордонами. Їхній слід і надалі продовжує існувати в менших державних утвореннях.

Знов вмикає інший канал.

У зв'язку зі штормовим попередженням рекомендуємо туристам утриматись від високогірних походів. (*Шуми щоразу більші*).

МИКОЛА А чьо це лиш два канали роби? *Перемикає.*

А зараз ми запросили до студії пана Івана Омеляновича Щура – керівника відділу екологічного контролю водних і лісових ресурсів у Державній екологічній інспекції. Пан Щур розповість про загрози для нашої екології та про шляхи їх подолання.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ, *тільки голос* Ми дбаємо про довкілля наших вітчизняних заповідників. Лісові смуги Карпатських гір надзвичайно густі, їх треба очищувати від сухих дерев. Якщо не проводити такі очищувально-профілактичні роботи, в лісах можуть виникати пожежі від надміру сухих гілок. Відділ екологічного контролю фіксує небезпечні ділянки лісу і дбає про забезпечення таких робіт.

ВЕДУЧА але всі ми знаємо про ризик екологічної катастрофи, спричиненої земляними зсувами внаслідок промислової вирубки лісів. Всі ми знаємо про зсуви, повені, що спричинили затоплення і розмивання доріг на території Карпат, а особливо Закарпаття. Місцеві жителі Лозацини, Ворохти, Верховини, Дземброні та інших високогірних сіл неодноразово скаржилися власне на нелегальну вирубку лісів. Чи це справді так? Чи екологічна комісія приймає певні заходи боротьби з незаконною вирубкою лісу і бізнесом?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ *тільки голос* Знаєте, я вам скажу, що місцеві жителі цих сіл, окрім вівчарів, в гори ходять не часто, хіба по гриби. Я сам там народився, знаю цих людей. В гори ходять туристи, так що краще їх спитати. Звичайно, що є випадки нелегальної вирубки, але наша екологічна комісія має механізми впливу на такі речі і швидко реагує на ці випадки згідно з чинним законодавством.

МИКОЛА Козел. А ек же я? Оце козел. Іди до Онищуків, най дадут мобілку, я в студію подзвоню. Я зараз ему розкажу і про туристів, і місцевих жителів, екі в гори ніколи не ходят.

МАМА тихо, спокійно. Сину, то бандит, ти ек шос ему скажеш, він нам і хату спалит.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ *тільки голос* у нас є програма по очищенню водойм на Чорногірському хребті, зокрема озер Бербенескул, Синевир, Несамовите. До очищувальних робіт будуть залучені, як і спеціальні служби, так і волонтери.

МИКОЛА це брехня, цей проект лиш на папері. Я іду до сусідів, подзвоню в студію.

МАМА Ти гет дурний. Ти би краще скориставси своєю слабістю, та взев би від него гроші, екі він нам пропонував. Я би на твоєму місці не ігнорувала его пропозицій, ти би собі міг і мобілку за ту допомогу купити, до Степана подзвонив би.

МИКОЛА я в житю не озму від него грошей.

МАМА Гордий ти, ця твоя гордість тобі лиш жити заважєє.

МИКОЛА я не буду брати гроші від свого кривдника, най не думає, шо екшо він мені даст гроші, его совість очиститси. Я его тримаю на гачку. Степан і хлопці ек з війни вернутси, то повистрілюют таких, Щурів, екі наживаютьси на лісі.

МАМА який ти недобрий і зловбий, треба прощети, синку. Ну він невинний, що той лісовоз звалився, ну він тобі цього не бажав.

МИКОЛА мамо, я лишивси каліков, а єго лісовози далі їдут. Ше він мені буде пиздіти, шо за екологію дбає.

МАМА шо за слова, де ти того набравси? Хіба я тебе отакому вчила?

МИКОЛА мамо, а єкі слова? Єк ти можеш ше одобрювати єго допомогу? В світі такого ніде нема.

МАМА та ліпше би того всього не було, то такі горячоголові, єк ти, повиходили на вулиці, до Києва поїхали, наробили шури-бури, то тепер і війну через це маємо. Нашо то було таке робити? І так легше жити не стало, лиш хлопців убивають.

МИКОЛА а інакше не могло бути.

МАМА ми все жите без тої Європи жили, то сюда туристи до нас ади і з Польщі, і з Чехії, і з Німеччини їдут, в Параски, ади і в інших людей відбою ціле літо нема, а на зиму тим більше.

МИКОЛА при чьому тут туристи, при чьому Європа!!! Поки ти молиласи, то я по тому ящику, шо не показує, слухав, шо люди мудрі говорет.

МАМА то все через то каміні, шо в міліцію метали. Не можна каміні метати, ни в небо, ни в воду, ни в вогонь, ни в людину, бо збурюється все лихо, всі видимі і невидимі злі сили стають і вихор стаєтси. Єк із Несамовитого грози приходять від каменя, так і ото війни від каменя починаються. Так і з німцями було, і з советами. Хтось камінь кинув, і всьо, спочатку прийшли одні, потім другі.

МИКОЛА та знаю, знаю, шо від каменя. Видиш, а озера ніхто так і не почистит.

МАМА та і не можна єго рухати, борони Боже, а то взагалі конец світу прийде. Ти знаєш, кільки там душ неспокоєних!

МИКОЛА Рівно тільки, кільки і нужденних і справедливих у нашій країні.

МАМА така дитина у мене мудра. Дитино, почеши но мені п'ятки, бо сама не достану. *(Сідає, на стілець, простягає ногу Миколі).*

МИКОЛА ма, може би ти до лікаря поїхала з тими п'ятками, лікарство єкес би виписав.

МАМА я до лікарів не хожу. Вони мені вже рака наврочили, а так би і не знала, то би і не мала.

МИКОЛА ой, мамо, мамо, нічо, скоро війна скінчєтси, Степан вернетси, ми бізнес сувенірний закрутимо, усіх цих вовкулаків зі щурами виженемо, тогди я найму шофера, тебе в лікарню аж у Львів завезут, там і вилікуємоси.

МАМА ой, дай Боже, дай Боже.

Рядок 4.

Темно. Намішка біля поштового ящика, читає листи, які їй дав Микола.

МИКОЛА Степане, друже, я скучив за тобою. Єк ти? Шо ти? В нас всьо по-старому. Я роблю з дерева усекі штуки. Єк ти вернешси, будемо разом газдувати і розвивати туризм. Трохи мене бере мука, бо то я сам з мамов, а мама зо мнов. Тебе не вистачєє, бо ти, єк брат мені був, теплим словом умів потішити. Мама тримаєтси, але тежко мені з нев, вона чим раз, тим далі прикра робитси. Від всіх мене ховає, нікого до хати не пускає. Та я тоже не подарок, та ти знаєш. Пєс трохи заслаб був, не хтів ніц їсти, але шо ми можемо зробити. Може шос з'їв. Телевізор тре полагодити, бо нічо на нїм не видко, лиш слухати можна, як радіо. Ми з мамов новини слухаємо. Моя мамка за тебе молитси кожен день. А я тепер перестав в Бога вірити, в мене таке відчутє, шо єго нема, єк то таке можна допускати. Казали, шо в нас у церкві знов на війну збирают. І мама казала, шо люди дают, повістка пришла ше Кольці Зимному, Славку Онищуківому і Колоняку старшому. Вони тоже пішли. А я тєшу далі своїх янголів. Тримайси, друже. Вертайси здоровим. Твій Микола.

Намішка кидає його в скриньку, відкриває другий лист.

МИКОЛА Привіт Аліно. Як ти? В тебе певно тежка робота. Бажаю, аби в тебе все виходило, я знаю, шо в тебе все вийде. Таких людей потребує наша держава, хто, як не ти захистит від варварів наші ліси і гори, в ских ми з тобов вирости. Єк там Стефан? Я єму тоже написав лист, але ти з ним певно по телефоні говориш кожен день. Пиши. Твій Микола.

Намішка дре цей лист на шматочки і йде. Працює ввімкнений телевізор, на якому немає зображення, лише шиплячий звук, який поступово стихає. З телевізора вилазять лісоруби, складають свої топірці і сідають біля телевізора

ЛІСОРУБ 1

Ми лісоруби, котрі прийшли зі стін

Будинку побуту у Коломиї

І Яремчі

ЛІСОРУБ 2

На нас виливали помії,

Мовляв, це мистецтво пропагандистське

зіпсувало всім життя

ЛІСОРУБ 3

в горах вже не падає листя

це радість яка, що нема сміття

ЛІСОРУБ 4

лиси, ведмеді і вовки

сховалися в ядро землі

не видно, як листя зелене жовкне

ЛІСОРУБ 5

бо нема дерев, нема листя, щоб жовкло,

а в столиці за обрієм горять торф'яники

а в озері немає ні краплі води

ЛІСОРУБ 6

аби їх загасити,

бо птахи випили всю рідину до останньої краплі

не було сили їх просити,

аби залишили для тих торф'яників

для тих лісів, що не згоріли, хоча б краплю води!

Хочеш пряника?

ЛІСОРУБ 1

Зажди, який там пряник
В столиці там торф'яники горять
За небокраєм, за просторими луками з квітами
Тануть льодовики

ЛІСОРУБ 5

І хтось прошепотів так легко – «блять»!
нам залишилися одні пеньки
Які там квіти!

ЛІСОРУБ 6

Ти знаєш, як пахне мигдаль?

ЛІСОРУБ 1

це ті горіхи, що ростуть за обрієм?

Я знаю, як гуде Криворіжсталь

І теплові електростанції

ЛІСОРУБ 2

Це все твій соцреалізм в огидних малюнках

На будинках побуту гуцули із пиздатими трембітами

ЛІСОРУБ 1

І віє вітром, мов війною, йдуть до школи діти

Туристи в горах всі стають космополітами

Бітами

Квітами

ітаміітами.

Гасне світло, лісоруби вертаються в телевізор.

Куплет другий

Рядок 1

Офісне приміщення. На сцені постійно чути звуки від рубання дерев. Аліна підставляє виливає воду з таза під батареями і підставляє знову пустий таз, тому що з батареї постійно тече вода. Після цього Аліна поливає вазони. Потім протирає столи і меблі від пилу. Пізніше виходить, приносить відро води зі шваброю і починає мити підлогу, вода виливається. Тоді дівчина знімає робочий одяг, під яким вона вдягнена у вузьку коротку чорну спідницю і білу блузку, вмикає електрочайник, витягує дві чашки і миє їх в невеличкому умивальнику, який знаходиться за ширмою. Пізніше насипає туди каву. Витягує з пакета печиво з цукерками і розкладає їх на великій тарілці. Потім витягає виноград, банани та всякі інші фрукти, ретельно їх миє і теж красиво розкладає на тарілці. Відкриває вікно. Входить Іван Омелянович.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ о, які ми швидкі, і все свіженько, чистенько, печиво на столі. Кава готується, все, як я люблю.

АЛІНА Доброго ранку, Іване Омеляновичу.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ доброго, золотце.

АЛІНА Іване Омеляновичу, я вже вам казала про батарею...

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ і що батарея?

АЛІНА тече.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ сильно тече?

АЛІНА ну не знаю, за ніч цілий таз набрався, ще б трошки і вже б...

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ну ж не затопило б!

АЛІНА ну не знаю.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ я так і знав, що це колись сі стане.

АЛІНА що саме?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ мені сон про цю батарею снівсі, розумієш? Сниласі та батарея, а я приходжу і вона дійсно тече, не буду розказувати, що далі було. Роги мені там повиростали, чорти мене обступили. А замість голови булла у мене паща ведмедя.

АЛІНА ого! Я викличу сантехніка.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ Я минулого тижня звільнив і бугалтершу, старе опудало, і Валеру електрика, ти ж порахувати вмієш гроші, лампочку вкрутиш, ну вже ж вкрутила, як податкова приходила, все ж вийшло, золотце, чи ти собі з батареєю ради не даси?

АЛІНА ну я на тому не розуміюся, брат на війні, але я куплю ключі, подивлюсь в Інтернеті, зараз багато роликів є, я подивлюсь і спробую.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ от і розумничка! Бери, дитино, їж виноградик, не стидайся, печиво бери, а от каву ти свою повинна мати, бо то мені кума з Італії прислала.

АЛІНА дякую, я не хочу винограду, а каву свою маю.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ от і молодчинка. Я нині вам білети в кіно з моїм Андрійком купив, якесь романтичне казали, аби ти сі файно вділа.

АЛІНА але я не можу нині в кіно, у мене інші плани.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ як це інші плани? Дитинко, це твій отець мене попросив тебе влаштувати, і якби твій брат Стефан не був такий пискатий та гордий, то і його я би десь пристроїв і відкупив би від армії. А тебе я на роботу сюди взяв, аби у тебе були не інші, а саме ті плани, ти мене зрозуміла?

АЛІНА так, Іване Омеляновичу.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ Сьогодні о сьомій мій Андрійко приїде по тебе на ауді А3 седан, аби ти файно виглядала.

АЛІНА добре.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ дуже добре, тепер до роботи. Нині приїжджає той австрієць з Румунської фабрики. Але приїжджає яко би з питань екологічної експертизи. Ти будеш перекладати.

АЛІНА а чого я?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ бо я вигнав вчора того покидька, того Йвана, він ніц не знає, ти ж англійську знаєш?

АЛІНА ну трохи знаю, але я не готувалася.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ти головне усміхайся гарно і напахнися тими духами, що я тобі дав.

АЛІНА мене від них, якщо чесно, голова боліти починає.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ поболить і перестане, я за них три тисячі гривнів вивалив.

АЛІНА добре.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ золотце, та ти тішся! Голова тебе не від хвороби болить, не від голоду, а від духів болить, це називається – розкіш!

АЛІНА може ви й праві.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ а що там брат, що каже?

АЛІНА йому багато говорити не можна, каже, що живий, що все добре, та й все.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ хто йому винен, сам того хотів, міг ся тут лишити, я би все вирішив.

АЛІНА у Степана сильне почуття справедливості.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ справедливості кажеш? Так, справедливо буде, як ти зараз накладеш на стіл, там мали привезти червону рибу, всякі сири і фрукти, я якраз кави нап'юся, а ти давай, дівка все вміє робити!

Аліна виходить.

АЛІНА Надь, Надь, я вже не витримую, він всіх позвільняв, і з тих зарплат гроші на армію дає, представляєш..... і каже, що він меценат, а я і прибиральниця, і бухгалтер, перекладачка, і секретарка, ще й електриком буду і сантехніком.... та він того номера не знає... не прослуховує, точно.....Надь, Надя, послухай, це у вас там зміни, а тут все по-старому, не видумуй. Так, воюємо, мій брат воює, і що з того? ... Цей бузувір вирубує енні метри квадратні лісу щодня і.... далі очолює екологічну комісію і так всюди, тут війна не відчувається, тільки то, що гроші збирають, він теж дає гроші на армію, дає, я сама їх перераховую...але це ж недобрі гроші, ні, ні, ні, послухай мене, послухай сюди, я, я знаю, що ти журналістка, не треба ніяких розслідувань, я тобі як подрузі дзвоню..... не треба сюди пхатися, це бісівський бізнес, ціла корпорація пекла, сюди вхід гривня, вихід дві, чого я лукавлю? Я не прикриваю..., через мене не вирубують, я не маю іншого вибору, я мушу допомогти батькам, ти що, я тебе прошу..... Ну не крупна риба, але впливи має. Він дізнається, що то моя наводка, цей чорт все знає. Ну і що, що в нього три класи..., тим не менше, я тебе прошу. Нічого не видумуй, я просто так, я мушу комусь це сказати.....все я більше нічого тобі не розкажу... Степана це все

задрало і він пішов на війну, ти сама знаєш. Микола чомусь не відписав, він, він мені листи пише, ще як за цісаря... ну та, це романтично, він має харизму, ми з ним так і в гори не пішли. ....Приїжджай, ми Чорногору перейдемо, я ці гори знаю, не треба ніяких гідів. .... Зрозумій, єдине, що я хочу, так це допомогти своїй родині, Стьопа прийде з війни, вони з Колькою відкриють крамницю.... Шо? Я не розумію, що ти говориш. Зло? Банальне? Як це зло банальне? Зло – це чорти! Кароче, я не розумію, про що ти говориш, це якась філософія... Все, давай, давай, бо кличуть...

Рядок 2

Накритий стіл в приймальні. Входить Іван Омелянович і Єнс. На задньому плані працюють лісоруби, рубають дерева.

АЛІНА Good morning. Sit down, please¹.

ЄНС good morning! Oh, thank you².

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ шо він каже? Чого він так усміхається?

АЛІНА Він дякує.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ о, так, прошу сідайте. Кажі, най пригощається.

АЛІНА Would you like a cup of coffee or tee³?

ЄНС A small espresso, please⁴.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ запар йому тої італійської кави, най думає, що то наша.

ЄНС Oh, don't do that. I can prepare coffee myself, I thought you have a waiter⁵.

АЛІНА Don't worry, we've got coffee powder, so it's not a problem for me.⁶ Він каже, що це тупо, коли я роблю каву, тому що так не прийнято. Зробіть собі самі каву.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ Я? А ти для чого? Ну добре, добре.

АЛІНА пригощайтесь

ЄНС Thank you, it's very delicious. Oh, I've got a question. What do those people do⁷?

АЛІНА він питає, що роблять ці люди?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ Україну будуть.

АЛІНА так і сказати?

---

¹ Доброго ранку, сідайте, будь ласка.

**Доброго ранку, дуже дякую.

*** Бажаєте чашку кави чи чаю?

**** мале еспресо, будь ласка.

⁵ *** ,ні, я можу сам собі приготувати, я думав, тут буде офіціант.

***** не турбуйтеся, офіціантка захворіла, а для мене це не проблема.

***** дякую, дуже смачно! Я маю питання, а що роблять ці люди?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ну та, рубають дерева, очищують ліс, будинки будують, Україну будують.

АЛІНА They are building Ukraine⁸.

ЄНС Oh yeah, of course⁹.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ скажи, що в нас дуже гарна природа і ми мусимо її вберегти від ворога, з яким воюємо.

АЛІНА Our nature is very beautiful and we want to protect it from enemy, with whom we are at war¹⁰ now.

ЄНС Oh, sure, but I have heard Ukrainians have pro-fascist sentiments. Is that so?¹¹.

АЛІНА він каже, що чув про фашистські настрої в Україні.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ сам він фашист, гандон йобаний, ти диви.

АЛІНА Oh, no. It isn't truth. We are not fascists. We defend our country from Russian aggression¹².

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ запитай, чи він в москаляндії був?

АЛІНА Have you ever been to Russia¹³?

ЄНС No, no yet.¹⁴

АЛІНА Ні, не був.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ то най поїде і запитає, що їхні десантники роблять на нашій землі?

АЛІНА It's only Russian propaganda, their soldiers have been caught in our territory!!¹⁵.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ скажи йому, що Путін хуйло, най ту пісню послухає, сам усьо пойме.

АЛІНА Putin, he is an aggressor¹⁶.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ хуйло!

ЄНС What is "hujlo"? I don't understand all the political situation, in your country because we have contradictory information, but I am really concerned and I hope this conflict soon will be resolved¹⁷.

---

* вони будують Україну.

** о так, звісно.

*** у нас дуже гарна природа і ми хочемо вберегти її від ворога, з яким ми воюємо.

**** о так звісно. Однак. Я чув, що в Україні існують фашистські настрої, чи це справді так?.

***** Ні, це неправда, ми не фашисти, ми тільки хочемо захистити нашу державу від російської агресії.

***** чи ви колись були в Росії?

***** ні, ще ні.

***** це російська пропаганда, на нашій території зловили російських солдат.

***** Путін 0 це агресор.

* я не розумію усієї політичної ситуації, тому що ми маємо суперечливу інформацію. Однак, я дуже стурбований і сподіваюсь, це скоро закінчиться.

АЛІНА він не розуміє усієї політичної ситуації, тому що чує суперечливу інформацію, але Єнс сподівається, що скоро це закінчиться.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ кажи, нехай не лижуть Путіну газову дзюрку, бо язик прилипне.

АЛІНА we will have a big problem this winter, because the prices for gas are going to increase and our salaries are too miserable to pay for it¹⁸.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ Ти не то перекладаєш.

АЛІНА я то перекладаю, як не вірите, вчіть мову.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ти йому сказала, щоб газову дзюрку Путіну не лизали?

АЛІНА сказала.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ то чого він такий спокійний?

АЛІНА бо він культурний.

ЄНС Oh, I am sorry, but¹⁹ ....

АЛІНА Oh, that I should be sorry, my boss simply doesn't understand²⁰...

ЄНС I would like to see Ukrainian mountains²¹.

АЛІНА він хоче побачити наші гори.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ прошу дуже! Чекай, він приїхав на ділову зустріч чи йому вже дівок захотілося?

АЛІНА you are welcome. We can offer you to see Carpathian villages, with hutsul traditions, food and folk crafts²².

ЄНС Oh, thank you, I'll be glad to see your country and I'll be able to evaluate your ecological situation and...²³.

АЛІНА I know. I need to consult with my boss²⁴.

ЄНС Oh, sure²⁵.

** ми матимемо великі проблеми цієї зими, тому що ціни на газ вирости, а в Україні дуже мізерні зарплати.

*** прошу вибачення, але...

**** це ви мені вибачте, мій шеф просто не розуміє.

***** я б хотів побачити українські гори.

***** ласкаво просимо. Ми можемо вам запропонувати подивитись карпатські села з гуцульськими традиціями, їжею, народними ремеслами.

*Дякую. Я з радістю подивлюсь на вашу країну, а також зможу оцінити екологічну ситуацію.

** Я знаю. Я повинна проконсультуватись з директором.

*** так, звичайно.

АЛІНА він приїде в гори оцінити екологічну ситуацію, але я з ним вела кореспонденцію, отож пропозиція в силі. Австрійська фірма в Румунії приймає кругляк, у нас діє мораторій, але ви хотіли на це підписатися.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ (*розгублено*) а ну та, само собою. Ми ж в армію тепловізори купимо і самі щось заробимо, а ліс то виросте, слухай, йому треба влаштувати файний відпочинок, на ярмарку звозити, а може йому девок підігнати?

АЛІНА запитаю. Mr. Jens where do you want to stay? Unfortunately we haven't got any hotel here, but we can offer you a private house with comfortable conditions²⁶.

ЄНС Oh, that's good²⁷.

АЛІНА казав, що не треба. Йому треба невеличку колибку, я бабі Парасці задзвоню.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ йому побільше наливати треба, шоби менше на гори дививси, я батушці, голові сільському задзвоню, най там які фестини організує, най бринзи нароблят, вафлі перемастят і буде добре.

АЛІНА this weekend a festival of traditional art is taking place in our village. There you can buy souvenirs made of wood and clay²⁸.

ЄНС Oh, it's really nice I am happy²⁹.

АЛІНА він каже, що хоче допомогти людям, які у скрутній ситуації, тому я запропонувала купити йому вироби Миколи, якому лісовоз минулого року поламав ноги.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ нащо ти таке сказала, хоче дати, хай в церкві дасть, а ми би з батушкою поділили, кому шо, от чорт.

АЛІНА ви що, він протестант.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ то який патріархат, часом не руский?

АЛІНА ні, то взагалі інша церква. Або може він і невіруючий.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ А то як? Ладно. Ну вип'єм за здоров'я, мир і чисте довкілля.

АЛІНА We want to raise our glasses for health, peace and clean environment³⁰.

ЄНС Yeah, yeah³¹. So, do you agree to my proposition?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ пропозишин, о, я то слово знаю.

АЛІНА то як, ви погоджуєтесь?

**** Шановний Єнсе, де б ви хотіли залишитись? Там немає готелю, але є приватні будинки з комфортними умовами.

**** о, це чудово.

***** цих вихідних буде відбуватись фестиваль традиційного мистецтва. Там можна буде придбати сувеніри з дерева і глини.

***** О, це чудово. Я дуже тішуся.

* Давайте підніmemo келихи за здоров'я, мир і чисте довкілля

** Так, так.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ на що?

АЛІНА на співпрацю з фабрикою у Румунії, беруть кругляк.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ так! тверде так!!!

Цокаються.

Стукаються келихами.

Рядок 3

АЛІНА Ало, Надь, Надь,. Кароче, буду тут діло, бо отой Єнс про якого я тобі розказувала нічкий не екологічний експерт, у них є фабрика на румунському кордоні, туди виводять кругляк... наше законодавство має шпарини, ну не можна рубати, і так ціну збили до 27 євро. ... Не знаю, а що я можу, мені ще нині це кіно треба пережити. Розумієш, його син трохи того, він недорозвинений..... ой, кара, карма, я там знаю..... а за що тоді Микола терпить? Він теж робив на цих клятих лісовозах, у нас в селі майже всі чоловіки рубають дерево, або п'ють, або рубають. А що мені робити, Надь? Я би в нашому магазині мала тисячу гривень, в мене батьки не працюють, Надь, Надь, мій тато дяк в церкві, люди тепер бідні, з похорону гріх брати, дітей не дуже часто хрестять, в мами діабет, вона нічого не може робити, ще й господарка в додачу.....Пішов, ну так, Степан пішов, а що я мала робити, а за що ми жити маємо? Мамі інсулін потрібен ..... ти мене теж не розумієш... *(кидає слухавку)*.

Рядок 4

Підходить до столу, починає складати посуд. Входить Іван Омелянович.

АЛІНА не подобається мені це все.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ти думаєш мені подобається?

АЛІНА просто я в таких випадках брата згадую, він же воює, як не як, а ми тут нічого не міняємо.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ сонце, я знаю, що він воює, а хто йому бронезилет і оснащення купив, ти забула? І за які гроші...

АЛІНА просто а яка мораль.?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ох як ти говориш, а морально через просьбу хворого батька у мене тут працювати? Ти що в Інтернеті довго сиділа? Я тобі забороняю читати всяку фігню там, тільки то, що треба до роботи, а то вижену за зловживання службовим становищем.

АЛІНА вибачте... я , я просто...

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ я мав привезти твоїй мамі інсулін.

АЛІНА дуже вам дякую.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ але я його не привезу. Ти вже доросла, маєш добру зарплату, можеш сама його придбати.

АЛІНА ми за це вам дуже вдячні, цілою родиною, що ви нам допомагаєте.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ я фактично врятував життя твому брату, цей бронезилет щодня рятує його від куль.

АЛІНА я знаю.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ і це вся подяка?

АЛІНА як я ще маю вам віддячитись?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ой, ну нащо таким тоном? Он хлопці – *(показує на лісорубів)* закінчили вже свою роботу, пішли на спочинок, ти їх хочеш потурбувати, рибонько моя?

АЛІНА зовсім не хочу. *Пауза* Іване Омелновичу, я тут подумала, може цього німця якось, ну направити в гори, він міг би купити вироби Миколи, вони ж мамою самі там бідолахи.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ кому зараз легко?

АЛІНА ну але все ж, ну для німців тут все дешево, він і так лишить купу грошей, а так покажемо, що в нас є. Крім того, від Миколи жодної вістки. Його вирби справді гарні. Люди цікавляться таким зараз.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ладно, як хочеш, як скінчиш з паперами, забереш того Єнса в село, як схоче купити ті деревеники, то най купує.

Пауза

АЛІНА Микола теж покалічив собі ноги на ваших лісовозах, він заслуговує, аби його вироби купили.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ таки тягне тебе до всіх слабих, таких, як отой Микола, а тут я свого дауна тобі пропоную. Ти не така, як твій брат, ти послужна, чемна, що скажуть, то робиш, хто візьме, за того й підеш. фу.

АЛІНА я люблю Миколу.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ це жалість, а не любов.

АЛІНА ненавиджу!

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ будеш міняти воду, нема грошей на сантехніків, кожна гривня рахується. Мидниця є, то добре, а так то їдь і того австрійця забав, хай там нічого про нас поганого не говорять. Я ото як малим був, то в нас постійно подвір'я затоплювало, наша ж хата в долині, там коло річки була, то ми з братами ту воду вичерпували. Це після кожної грози треба було робити. Нас троє, тата ж не було, а потім, як мама вмерла, то мої молодші брати так і ту хату не поділили, завалилася тепер, воду ж ніхто не вичерпує, той там мабуть ціла заплава зробилася... Я ж старшим був, то я й командував ними, це найгірше заняття було, мені вже, не повіриш, легше було бульбу мамі почистити, чи хату замести. Мама мені розказувала, що дід в

УПА був, що ото в нашій хаті ховалися партизани і що якось вони там обідали, і прийши червоні та й всіх перебили... По сусідстві в нас була хата Дронюків, на горбі трохи, їх ніколи не затоплювало, а нас завжди, а то потім як в дев'ядцятих пішли повені, то вони собі пообливали стіни водою, аби їм теж відшкодування було, а нам тоді менше дали, бо хата менша. Чи ти не знаєш, які то в нас є люди?. Отой твій Микола такий самий... А я ще тоді зрозумів, що у тій дірі не можна лишатися, не було де жити, ото я й поїхав, спершу Коломия, будинок побуту, тоді лісництво. Тоді лісництво... Ти думаєш, все так легко було? Ти думаєш тяжке каміння у мені не сидить? Мене то так млоїло, потім як був зсув ще один, тоди навесні, моя хата, там ніхто не жиє, а в Дронюків того разу затопило, то я не підписав їм на відшкодування. Най знають, то неправильно, я знаю, людей така біда, як нас застала, але, вони того горя, що я мої брати і моя мама не знали. Мама все казала, що мого діда комуністи забили, а я тим комуністом став... Але моя мама то не любила згадувати минуле, казала все, нащо то тобі треба. А Онищиха казала, що мою маму згвалтували, свої ж – дідові побратими, не знаю, чи то правда...про то зараз ніхто не говорить. Але як ото співають пісень повстанських, то мама з хати тікає, каже, що їй то нервує, може й правда, може й неправда. Знаєш, то такі часи були, кожен час свою біду має, колись війна, потім повені, тепер знов війна, так що після війни, то до повені готуватися слід... то треба щось з водою робити, а всі за деревами плачуть. Усі з цим лісом, деревцями носяться, екологія-сракологія... та ви біди всі не знаєте, не знаєте, як це ділити одне полінце, щоб зігрітися, як ділити буханку в ті часи... Хоча, знаєш, так дивлюсь на ті дерева, на розрізані колоди, їх поверхня така жива ще, такий запах ще свіжий... то вони може і мстять, і не тільки мені, а й на іншим, з якими я зв'язаний. Цей твій Микола бідний не просто так, ми з його татом, та що то я тобі розказувати буду... Тому то треба зароблені гроші за дерева жертвувати. На все пожертвую, тільки не на сантехніку, і так не допоможе. Тільки ти нікому не кажи, то мені так ворожка Ониськова сказала... Аліно, там ту воду треба поміняти, Аліно, Аліно, ти де?

Нервово шукає її по цілій сцені

Темрява

Третій куплет

Рядок 1

Хата Миколи. Ввімкнений телевізор. З нього вилазять лісоруби

ЛІСОРУБ 2

В ранковій тіні сосни

Роблять селфі усі, кому занадто багато

Сонячного світла

ЛІСОРУБ 5

За темними хмарами вельми строкато

Кипить радіація

Та, що з ЧАЕС ще не встигла себе проявити

ЛІСОРУБ 1

Кажете безсмертна нація?

Із прапорами з-над Говерли

Сама себе так хоче вбити

Даючи свої коштовні перли

Для того щоб селфі безкінечне було,

Це ж не просто крокус з Червоної Книги

Чи всякі там ендеміки Просліски Довголистої

Наскельниці Лежачої, чи для повної інтриги

Кремени Гібридної і Рододендрона східнокарпатського митролистого!

ЛІСОРУБ 6

Для чого стільки пафосу й ботаніки ?

Візьми ломикаменя волотистого

І покажи тим людям, що в Зеленопіллі тупорилі

ЛІСОРУБ 3

Від цього зілля всі стають дуже милі

ЛІСОРУБ 2

Жовтозілля Фукса, Жовтозілля Фукса

Занесене до Книги Червоної,

ЛІСОРУБ 4

Так само, як всякі там лісовики і чугайстри

ЛІСОРУБ 2

Жовтозілля Фукса, Жовтозілля Фукса,

ЛІСОРУБ 1

Перше вересня, попід вікнами вже мовби не радянські айстри!

Дерева сновигають попід хмари

Ми вириваєм квіти в свято Цеткін Клари.

ЛІСОРУБ 3

Заспокійся, зараз зовсім не березень і не весна

осінь золотокоса, що ж ти нам принесла?

Приходить мама Миколи, лісоруби встигають сховатися в телевізор. Мама Миколи починає щось крутити, звук щоразу погіршується, вкінці бере відро води і виливає на телевізор, він починає диміти і припиняє працювати. Мама Миколи швидко витирає підлогу.

Входить Намішка.

НАМШКА Слава Йсу!

МАМА Слава навіки.

НАМШКА я лист Миколі принесла від Степана.

МАМА ти шо, на пошті працюєш тепер?

НАМШКА ні, то мені тета передала.

МАМА а чого то вона тобі передала? Ти нам шо? Родина?

НАМШКА а чого ви мене так не любите?

МАМА бо ти відьма мала.

НАМШКА а відки ви знаєте?

МАМА люди про вас так говорять.

НАМШКА люди і про вас говорять.

МАМА про мене не говорять, я побожна жінка.

НАМІШКА ну і що? А сина чого свого за сімома замками держите?

МАМА хто то таке сказав, паршивиця.

НАМІШКА люди так кажуть.

МАМА то ти видумуєш.

НАМІШКА відколи він каліков став, то ви си хіба втішили, що до вас прикутий буде, то ви його каліков робите.

МАМА не мели дурниць, потороччя ти останнє, єго скраз нема дома.

НАМІШКА втік від вас, поки ви си молили.

МАМА тьфу на тебе, диви, яке пискате, ти вся в свою бабу вдаласи, така сама відьма будеш.

НАМІШКА мене ніхто не любить, ні моя родина, ні в школі, і ви, мене хоч не знаєте, а вже не любите.

МАМА а за що тебе любити? Мале, низькоросле, єкес грубе, неоковирне, шпари між зубами, конопате, ніс диви, єкий у тебе, в орла і то крашший, ніздрі єкіс роздуті, очі, єк баньки, таке враження, що повипадають, волосі кудлате, на нашому псі і то ліпші клакі висіт. Но не вдаласи. Тебе не любити, а желувати треба.

НАМІШКА то що мені себе вбити? Я що винна, що така нефайна?

МАМА то тебе Бог вже з народження покарав, така твоя доля.

НАМІШКА а Микола ваш що крашший? Він тепер каліка, ви ж його любите, а не желуєте.

МАМА то мій син, він народився здоровим і файним. Здоровим і файним, чого тобі треба, Мале, низькоросле, єкес грубе, неоковирне, шпари між зубами, конопате, ніс диви, єкий у тебе, в орла і то крашший, ніздрі єкіс роздуті, очі, єк баньки, таке враження, що повипадають, волосі кудлате, на нашому псі і то ліпші клакі висіт. Но не вдаласи. Тебе не любити, а желувати треба.

НАМІШКА а вам не здаєтси, що він собі пари не найде?

МАМА може так і ліпше, а то би єкась дівуля єму кров пила. У него є мама, є я і я могу про него подбати.

НАМІШКА ага єк. А я думала, що я єму могла би пару скласти, бо він обділений і я обділена.

МАМА ти в свому розумі? Не, не, но ти подивиси, єке нагле, гет мені з хати, аби я тебе тут не виділа.

НАМІШКА а що? Я вмю їсти варити. І борщ, і вареники, і кремзлики, і книш, і банош, і рибу фаршировану навчиласи робити, і шити вмю, вишивати вмю, і як треба рожу вилічити, я молитисі вмю, пекти, шити, мити, прати, зупу варити, молоко парити, на олії жарити, в ступі товкти, хату мести, порохи витирати, на коліна клякати, перед Матінков Божов ставати, ворогів проклинати, очима косо дивитися, ну і Любка має научити селфі робити.

МАМА *(мовчить)*.

НАМІШКА я на повному серйозі, я вам можу помагати, я знаю, що ви рака маєте, я можу і про вас дбати.

МАМА це неправда, я здорова і можу про себе сама подбати.

НАМІШКА та то вже всі знають, що ви ту хворобу маєте.

МАМА хто то порозказував, то ти відьма з чортами водишси, по лісах лазиш, з чугайстрами в розмову пристаєш, ото вони тобі нашептали.

НАМІШКА а ви нашо до знахарки ходили? ви ж ніби то до церкви ходите.

МАМА вона ж казала, що нікому не скаже, вона ж мені обіцєла.

НАМІШКА *(гучно сміється)*, а ви кажете, що то я відьма і з чортами воджуси. *(пауза)* чого ви так переживаєте, тепер всі на шос слабі, тим більше на рак, ви ж не молоді, а рак то тепер всіх чіпаєтси, то тіко знахарка може допомгти, я тим лікарьом не віру.

МАМА і я не віру, а за шо я маю йти до того лікаря, вони там мені зараз не тільки рак найдут, а й діабет, зоб зараз придумают, то так спеціально, шоби гроші з людей здирати, кілко судилоси, тільки буду жити.

НАМІШКА а єкшо вам Бог присудив вмерти, то шо?

МАМА пфу на тебе, я шє не вмру, бо в мене син каліка і за ним ніхто не подбає.

НАМІШКА а за вас хто подбає? То старість різна буває, може і за вами дивитиси треба буде.

МАМА а тобі того шо треба?

НАМІШКА я ж кажу, я можу вам помагати.

МАМА а єкшо мій Микола тебе не захоче? Ти єго шо, заставиш?

НАМІШКА та ні, але...

МАМА ти чарівниця, відьма, аби ти мені зілля не сипала, не підливала нічого, бо то вас двох зі світу зведе.... І мене разом з вами.

НАМІШКА но подивимоси.

МАМА Чортиця ти, пішла гет.

НАМІШКА та жартую, у вашого Миколи виходу не буде, а я собі приходитиму, вам потрошки помагатиму, попретаю, наварю їсти.

МАМА ти мене вже в гробі видиш, ци шо? Я сама шє попретати можу і їсти наварити.

НАМІШКА та я знаю, але під лужко вже зігнутиси не можете, аби там попідмітати, дивітси, кілко там бруду назбиралоси.

МАМА ти чого по кутах заглядаєш?

НАМІШКА та то вже і заглядати не треба, може ви вже лихо видите просто.

МАМА не роби з мене немічну, я ще дальше, ек ти вижу.

НАМІШКА ну а Микола, він ади з дерева постійно теше, то знаєте, кілко стружки буде, та ви з тим самі не впораєтесь. І взагалі, шо вам внучат не хочетси?

МАМА єких внучат, ти про шо ото думаєш?

НАМІШКА добре-добре, я ж пожартувала, ви шо, жартів не розумієте?

МАМА ти шос задумала, я знаю.

НАМІШКА но ек хочете, це ваші справи, я піду.

МАМА чекай, ану, ти казала, шо варити їсти умієш, а булочки спечеш?

НАМІШКА спечу! А єке повидло маєте?

МАМА з чорниц маю.

НАМІШКА тогди тісто солодше робимо.

МАМА давай, я подивлюси на тебе.

Мама починає витягувати стільницю, муку, посуд, розігріває піч.

НАМІШКА дріжджі є?

МАМА слухай, ти мене за кого маєш? У справжньої газдині завжди дріжджі є!

НАМІШКА бере дріжджі розчиняє. Бере муку, збиває жовтки, починає місити тісто.

МАМА та хто так жовтки б'є, по-перше, треба бити правою рукою і ближче до гострого кінця, то не так си робиси, то не там.

НАМІШКА та єка різниця?

МАМА ек єка різниця! Воно гостріше смакуватиме.. Та шо ти цю миску береш, отут розчиняти треба... З тебе така гоаздиня, ек із мене балярина. Не так мука сиплетси.

Намішка намагається щось відповідати, діалог пришвидшується, можна ввімкнути якусь музику. Через якийсь проміжок часу мама з Намішкою витягують свіжі булочки з печі, у них двох радісний вигляд.

Рядок 2

Входить Микола на милицях, дуже емоційний.

МИКОЛА моя мрія збулася. Алінка дзвонила, моя Алінка дзвонила, Боже, ек я її кохаю. До Онищуків подзвонила, добре, що я в той момент сидів під вишнею. Ек я їй вдячний. В неділю приїде єкийс німець, єго звати Єнс, ци Ренс, не пам'ятаю. Короче, він хоче купити всі мої вироби з дерева і глини, може й ікони якісь вподобає. Алінка, золотце моє, єму про мене розказала, розхвалила. То типу, ек благодійність, так я частину на армію віддам, а з решти ми зможем із Степаном нарешті наше діло відкрити. Боже, скоріше б ця війна скінчилася. Скоріше би він вернувси. А Алінка, просто золотце, вона тоже приїде певно. Оце заробимо грошей, мамо, я тебе від раку вилікую.

МАМА та тихо, пфу ти, ой.

МИКОЛА ма, я тебе від раку вилікую, мені протези покладут, може взагалі в місто переїдемо. Добрий почеток справи. Єкби не Алінка...

МАМА нашо вона тобі здалася, її нема, далеко від очей, далеко від серця.

МИКОЛА мамо, я знаю, що ти всіх молодих дівчет, з єкими я спілкуєси не любиш, але перепрошую, що осе Намішка робит на нашій кухні?

НАМІШКА булочки печу, що не видиш?

МАМА файні пече. Аліна таких би ніколи не спекла.

МИКОЛА ма, а що це з тобов, но тобто... що взагалі творитси?

МАМА зі мнов все добре, а що тут дивного, що мені молода дівчина булочки помагає пекти, ти би між іншим до дівчет більше придивлювавси, а то роки йдуть.

МИКОЛА ма. Ти шо, що з тобов! А я між іншим вже приглянувси і твоя теорія не справджуєси, що єкшо без ноги чи без руки, то вже приречений на самотність. Аліна мені взаємністю відповідає.

МАМА то вона си притворєї, аби ти з нев грішми поділивси з виторгу.

МИКОЛА та ек ти смієш, а взагалі, чого ти так про неї погано думаєш?

МАМА бо вона вже міста попробувала, а там всі простітутками стають.

МИКОЛА ну капец, а в нашім селі всі непорочні. Ма, ек я ше ходив і був на дискотеці, то скажу тобі, що такого, ек за нашим клубом, я по теліку навіть не видів.

МАМА то ти си випив і тобі привиджувалоси, бо то юнацькі фантазії сам чорт нашіптує.

МИКОЛА ладно, добре, що сте булок напекли, буде чим того Єнса нагодувати.

НАМІШКА пригостимо, пригостимо.

МАМА ну, я йду єблука позбираю, а ви молоді тут собі вже побудьте. *(виходить)*

Рядок 2

МИКОЛА ти шо з мамов зробила? Ти чарівнице, ти їй тумана пустила, її єкби хто підмінив!

НАМІШКА не знаю, я нічого робила, вона сама мені булочки запропонувала пекти. До речі, пригощайси. *(подає булочки)*.

МИКОЛА я не голодний.

НАМІШКА ану попробуй, ми з твоїх мамов так старалися!

МИКОЛА ти що здуріла, щоби я ті булки їв? Ти там єкихос грибів напхала певно. Ти ж з тими чугайстрами, нявками всякими водишся.

НАМІШКА ти ж ніби у то все не віриш? Сам себе дуриш?

МИКОЛА та я не голодний просто.

НАМІШКА ну то я тобі інші булки покажу! *(розстібає плаття, показує голі груди)*, видиш єкі он круглі, файні, не?

МИКОЛА *кілька секунд дивиться*. Воппе то булками гузицю називають.

НАМІШКА *застібється*. Ну сраки я тобі показувати не буду.

МИКОЛА не показуй, ти думаєш, я шо, голої сраки не видів?

НАМІШКА не видів, бо всі рази, шо міг би уздріти, темно було.

МИКОЛА о, а в таких речах ти ліпше розбираєшся, єк у тому, що в школі говорят.

НАМІШКА дуже смішно *(показує язик)* а я туристів водила по Чорногорі, перший раз сама провела групу через хребет.

МИКОЛА і шо, сусанша, не погубилися в дебрях?

НАМІШКА єк видиш ні. Була я на Несамовитиму, ми там ночували.

МИКОЛА і шо?

НАМІШКА херня тото усьо, шо с наговорив. Туристи і каміні метали, і си в нім булькали, і воду там брали, – погода єк на замовлення, ні одної хмаринки.

МИКОЛА бо то треба мати силу в руках, знати, що треба нашептати, то єкби ти вергла камінь, то би певно землетрус був.

Пауза. Намішка мовчить, образливо дивиться з-під очей.

МИКОЛА ладно, не стій без діла, поможи мені приготувати мій аукціон.

(починає витягувати звідусіль всілякі вироби з дерева та глини, ставить їх на стіл, який знаходиться посередині сцени. Намішка йому у цьому допомагає, витирає їх від пилу і акуратно розставляє на столі.

МИКОЛА глечики і то, що більше, клади ззаду, а то що менше – спереду, щоб більш-менш рівно було.

НАМШКА ти так симетрію любиш?

МИКОЛА а такі навіть слова знаєш? Шос мудріша стала ци шо?

НАМШКА а фігня тото все, шо ти кажеш. Я ото сиділа на озері і зрозуміла, шо нішо не є в світі рівним. Нема ні часу, ні ото простору.

МИКОЛА Шо?

НАМШКА нема нічого рівного, але світ перемінивси, перевернувси догори ногами. Я у своє відображення в озері подивилася і увиділа своє лице перевернутим, ше й трохи в один бік нахиліне. І я зрозуміла, що все, зник центр, то, що колис було далеко, стало дуже близьке, розумієш, простір звузився в одну точку, а та точка розширилась до безкінечності, і то, що було лівим, стало правим, то, що згори було, стало внизу, і навпаки, а то, що було спереду, стало ззаду, бо людина більше не в центрі, центр зник, пропав у вихорі, і той, хто був чужим, став своїм, навіть не так, просто світ став відкритим, пропали всі границі, але люди, люди всі стали чужі і віддалені один від одного, бо то, що було близько, стало дуже далеким. Отак то. Всі просто про Бога забули. Але він ото близько. Близько, а люди си боют одно другого.

МИКОЛА Намішко, ти шос такого наговорила, шо й сам нечистий не пойме. Йо, шо тобі є?

НАМШКА я тобі кажу, ти за людьми поспостерігай.

МИКОЛА слухай, я тебе си вже бою. Ти си в то чортівське озеро подивила, то фіг го знає, що там си тобі в голові побаламутило.

НАМШКА так є, я то точно знаю.

МИКОЛА я телік включу, треба новини подивитиси, шо ж там на війні.

Під'їжджає до телевізора, телевізор не працює.

МИКОЛА не поняв, ачо телевізор не робит? Що сталоси?

НАМШКА Добре, я піду, завтра нову групу туристів маю вести в гори. Це до речі, від Степана, звідси і узнаєш, що там на війні.

Намішка дає лист Миколі і виходить.

Темрява.

Рядок 3

Ранок. Вбігає мама, видно, що вона в емоціях, не може нічого сказати, починає збирати різний одяг, шкарпетки, нитки і ховає до скрині, шафи, чути гавкіт собак.

МИКОЛА шо вже приїхав? Ти его виділа? Який той німець?

Мама мовчить, далі починає швидко мотатись по кімнаті.

МИКОЛА а ек Аліна виглядає? Моя краля, певно вся, ек королева. Тут я пороскладав свої глечики і янголи, прямо, як на аукціоні. Ма, ну шо ти мовчиш, та скажи хоть слово.

МАМА все, тихо, тихо, виходит.

Собаки ще більше гавкають. Входить Іван Омелянович. За ним лісоруби, чути звук рубання дерева.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ Слава Йсу! Доброго здоров'я тотій газдині.

МАМА просимо, просимо гостей в хату, я тим часом кави запарю.

Мама виходить.

МИКОЛА Де той німець? Де Аліна?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ спокійно, без нервів, це погано впливає на самопочуття інвалідів.

МИКОЛА чого ти приїхав?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ синку, ти за мене трохи молодший, не пасує тобі мені тикати, я життя вже прожив, ти ще молодий.

МИКОЛА я тобі можу і тикати, і рикати, дияволе.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ я взагалі то хотів тобі допомогти, я приїхав з добрими намірами.

МИКОЛА де Аліна? Де той Єнс, єкий мав у мене купити мої вироби?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ а яка тобі різниця, хто їх купить?

МИКОЛА де Аліна?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ Аліна в батьків, має вона право додому приїхати, давно вже не була.

МИКОЛА а той німець з нев?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ну з нею напевно, він між іншим дуже сподобався Алінці, вони навіть вчора ходили разом в кіно.

МИКОЛА цього не могло бути.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ чому не могло? Алінка англійську знає, я недаром платив за її курси.

МИКОЛА забирайси гет! Приведи мені їх краще сюда.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ слухай Миколо, в мене є для тебе пропозиція. Давай, я куплю в тебе твої вироби і передам їх Єнсу.

МИКОЛА ні, ні в якому разі, я тобі не продам.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ слухай, ну а яка тобі різниця. Пан Єнс зараз відпочиває, він з далекої дороги приїхав, йому треба перепочити, бо вже скоро назад. Крім того людина хотіла ще наші гори побачити, ну не можна так з гостями, треба їх розуміти.

МИКОЛА ти хую лисий, ти шос задумав, я тебе знаю.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ так, нічого я не задумав. Слухай, я розумію, що непроста в тебе доля, давай я он того всьо купляю, навіть з надлишком на 3 відсотки лишу і по руках, харашо?

МИКОЛА доля у мене непроста, завдяки тобі, і ти, старий дяде, це прекрасно знаєш, це ти мене інвалідом зробив. Ти шо хочеш свою вину іскупити? Ти вже це пробував і не один раз, я від тебе не візьму ні копійчки, я краще поб'ю і спалю своїх янголів з глечиками, ек поможу очиститися твоїй совісті. Най тебе гризе, Най мучит, а я знаю, шо тебе вона мучит.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ а чого це ти мене звинувачуєш у своєму каліцтві? Я тобі ніг не ламав. Хто тобі винен, шо ти під колеса попав?

МИКОЛА а хто винен? Ваша кампанія? Будь ласка, прошу мені надати повноцінне відшкодування і оформити мені фінансову допомогу згідно з законом, з документами і печатками.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ слухай, хлопче, якщо я офіційно все оформлю, то більшу половину з цього я буду змушений віддати державі, ти ж це прекрасно знаєш.

МИКОЛА но тай добре, я віддам, зараз війна, ці гроші пригодетси.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ не будь дурачком, ти знаєш, шо там все розкрадається.

МИКОЛА і ти в першу чергу крадеш! Сволоч! Ти ж мені не зможеш дати офіційно, бо в тебе все нелегальне, всі папери липові. Нема ніскої гарантії, а екшо я умру? А крім цього в моєї мами онкологія, нам треба оформити постійну допомогу, я хіба можу в суд іти.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ слухай, хлопче, давай ти не будеш вдаватися до таких розмов, якщо ти хочеш, шоби мене совість заїла, то тобі цього не вдасться, мені все одно, я зі своєю совістю розпрощався давно, а суду ти ніколи не виграєш проти мене.

МИКОЛА влада змінилася, скоро всіх таких, ек ти, в тюрму посадєт, подивимоси ше хто виграє.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ця влада така сама, як і попередня, я теж, так би мовити до цієї влади належу.

МИКОЛА то забирайси гет, чого ти приперси, шоби поглумитиси?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ я просто хочу зробити добре діло, купити твої витвори, ми їх сфотографуємо, зробимо буклетик про народних майстрів Гуцульщини, на Інтернет-сторінці як рекламу повісимо, ти ще з цього заробиш.

МИКОЛА ти це на вибори зібравси і думаєш на мені рекламу робити?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ та ні, зовсім ні, шо ти, синку, послухай...

МИКОЛА я екшо схочу, то з одної дошки можу більше заробити, ніж ти з цілої партії лісовозу. Ні, я тобі нічого не продам. Я продам Єнсу, туристу якомусь, а тобі ніколи в світі.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ а якщо я дам Алінці гроші і вона в тебе купить, то яка різниця?

МИКОЛА є різниця, я з твоїх рук кривавих не озму ні копійки, бо вони криваві, ти замочив ними всіх месних бізнесменів, повіджимав бізнеси, ше й в туризм пхаєши.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ добре, зроби мені послугу, я тобі просто так гроші лишу і ти їх візьмеш, пожалій свою маму. Я ж допомогти хочу!

МИКОЛА ага, то ти просто допомогти хочеш. Так би й зразу сказав. Ну добре підійди сюда.

Іван Омелянович підходить.

МИКОЛА роззуй мене..... Ну чого ти дивиши? Роззуй мене, черевики скинь, я екби знав, шо то не Єнс, а ти прийдеши, то би в своїх звичайних діравих тапках сидів.

Той мовчки роззуває Миколу.

МИКОЛА а тепер понюхай мої шкарпетки. Понюхай, понюхай. Но і ек? Треба мінети ци ше ні?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ смердять.

МИКОЛА значит треба мінети, ади там у скрині є нові попрані, витягни і принеси мені.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ я по чужих речах не лажу.

МИКОЛА по чужих грошах не лазиши, а гроші чужим людям хочеш давати, то ти по чужих грошах не лізай.

Пауза

МИКОЛА но я не буду мерзнути в ноги. Мені не можна.

Той іде шукає шкарпетки.

МИКОЛА ади ототі з мишов сіров принеси, то ше мого батька, вони вже старі і полатані, бо в мого тата шкарпетки рвалися чуть не шоднини, мама єму не успівала нові в'язати. Більше того, вона далі постійно в'єже, хоть мені не потрібні ті шкарпетки, я ж ногами не ходжу, а вона далі в'єже, нема куда їх тепер складати. Але я їй нічо не кажу, бо то мама.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ оці?

МИКОЛА йо, давай ці, декую. Поможі мене вбрати.

Іван Омелянович помагає вдягнути в шкарпетки. Робить це дуже незграбно і йому це дуже не подобається, він видає нервові звуки.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ прошу, тепер тобі буде тепло у татових шкарпетках.

МИКОЛА ой, ой, я забув, здоймай ці шкарпетки, здоймай бігом.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ чого знімати? Що сталося?

МИКОЛА ей, здоймай, ей, ей.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ та що це таке, йопті-мопті.

МИКОЛА мені треба ж ноги помити. Перед кожною зміною шкарпеток треба мити ноги.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ну то мий.

МИКОЛА я ж не можу! Но поможи.

Пауза

МИКОЛА ади там є вода, видиш набрана, мама сагодне з потічка принесла, в нас вода не проведена і нікому й принести, отак мучимоси. А там ади тепла ше стоїт, то ти озми і розбав, аби літня була.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ти, ти, ти малий ще проти мене, не тикай мені, мені ніхто не тикає.

МИКОЛА дєдю, но й так ніхто не чує, ти ж тут не директор.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ давай тобі вже мама ноги помие, а я, я тобі черевики почищу, бо то в нормального хлопа ботинки чисті мають бути.

МИКОЛА а вони у мене чисті, я їх пуцую шо кожен другий день, коли не маю чим зайнятиси, це ж окраса моїх ніг. Єк не ноги, то хоть обув буде блистіти.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ну тоді я собі сам почищу.

МИКОЛА добре, добре, лиш ноги мені помийте, бо біда буде.

Іван Омелянович бере воду, змішує холодну з теплою.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ а ти не такий простий, як я собі думав.

МИКОЛА там ади мильце накрите лежить, господарське.

Іван Омелянович мовчки миє ноги Миколі, потім бере шкарпетки і вдягає.

МИКОЛА я би виверг ці шкарпетки давно, тим більше, шо тато покійний носив їх, вони вже там зашиті, латані перелатані. Але дивітси, ека миша файна там є, я вводно страшу маму, шо миші серце мені з'їли. Вона таких жартів не любить. Але ці шкарпетки татові, то не вона в'язала.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ послухай сюди, ти мусиш ці гроші в мене взяти, чи просто так, чи продати мені оті твої дерев'яшки.

МИКОЛА це янголи, дзвоники, ляльки, зірки і тризуби! А дерев'яшки то на твоїх лісовозах є.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ладно, ладно. Ну добре, я плачу вдвічі більшу ціну. Навіть мамі на хімію має вистачити, домовились?

МИКОЛА ні, не домовились.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ тобі навіть матері не жаль, от який вдячний за те, що вона з тобою мучиться.

МИКОЛА моя мама до лікарів не ходит, раз з вашої подачки пішла, а вони їй рак придумали. Чекай, я відлити хочу.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ то відливай.

МИКОЛА ну то підойми мене.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ слухай, я не думав, що ти такий затурканий, лікарі краще знають. Як підняти?.

МИКОЛА я маю право бути затурканим! Ади там є друге відро, принеси его сюда.

Іван Омелянович приносить відро.

МИКОЛА а тепер підойми мене.

Іван Омелянович мовчки незграбно підносить Степана. Той робить свою справу.

МИКОЛА тепер можеш йти.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ добре. Послухай сюди, мені, мені твій батько снівся. Сниться мені кожної ночі. Сниться, що він кидає в мене камінь, а ти коло нього стоїш, пфу сидиш у тій калясці, а він кидає камінь, а я наче у воді мутній стою. Стою у мутній воді, і та вода починає бурлити, наче на бурю, якісь вихори кругом мене появляються, і мене в ті вихори тягне, і той камінь, що твій батько кинув, мені застрягає в грудях, і тамка така рана ся робить і риби починають мені тоту рану їсти, і вона гние, і я в тій воді, я їй наказую стишитись, а вона далі вирує, не слухає мене, і я, я зникаю, я є, але мене нема і в мене роги ростут і паща, як у ведмедя.

МИКОЛА ну і шо?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ну і нічого, кожен другий день той сон бачу, вже і на службу давав, і до знахарки ходив, а воно далі ся снит.

МИКОЛА а я тут при чому?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ а при тому! Чорти по мене приходять!

МИКОЛА та ви сам, ек той чорт.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ знаю. *Прихиляється і шепоче на вухо.* Я знаю, що я з того болота вже ся не виберу.

МИКОЛА *іде до свого сховку, приносить щітки і пасту для чищення взуття.* Прошу! Справжній хлоп має мати вичищене взуття. Може, як на них болота менше буде, то вдасться вам вибратись.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ та, та в мене вони також чисті, то вже не треба, я пожартував.

МИКОЛА ні, хіба то чисті?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ну чисті.

МИКОЛА ніхуя не чисті. Прошу, то всьо з ніг починаєтси. Я це аж тепер зрозумів.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ а на чім ти чистиш? Дай мені підставку якусь.

Микола витягує спершу дерев'яний хрест, тоді просто кусок дерева, трохи вагається і ставить все таки хрест

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ а шо, другого ніц нема? Там той другий кусок буде! Ти що здурів, чи шо?

МИКОЛА а шо? Кусок дерева, такий самий, як інший. Тамтой кусок то на рамку для ікони Матері Божої Неустанної Помочі!

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ то хрест, ти шо не видиш? То от я Твоя поміч, то Матір Божа мене до тебе підіслала.

МИКОЛА вижу!

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ та бійся Бога, він чортів відганеї і всяку нечисту силу.

МИКОЛА ну в мене нема іншої підставки, зараз то хрест, а як я відпиляю трохи справа чи зліва, то вийде буква «Г», як тіло грішне!

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ я в брудних черевиках ходити буду.

МИКОЛА не мужик ти, Ваня.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ я нічого сказати не хочу, я перед тобою винен, але ото такі, як ти Україну і погублять.

МИКОЛА то вам з моїм татом ото в тому болоті, яке вам снитси і місце.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ бійся Бога таке на тата казати.

МИКОЛА послухай, мій тато страшенно пив, ото певно у вас камені кидає, сидячи в горівці. Він пив і дуже бив маму, тегав її за волосі і душив. Раз так душив, посеред ночі, шо я ледве его відтегнув. Це добре, шо він умер, легше жити стало, бо він ні грошей не приносив, ні не був добрим батьком.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ твій батько зламався. Це і моя вина в цьому. Він був доброю людиною. Ми працювали в одному лісництві, твій батько був добрим спеціалістом, ми з ним разом і по гриби ходили, і вовків відстрілювали. Та коли ми мали йти на підвищення, то я, я написав донос на твого тата, і мене взяли, і я зробив собі кар'єру. А твого тата звільнили, він не міг собі роботи найти, ото і пив тяжко, він хотів справедливості і не добився.

МИКОЛА нам з мамов від єго прагнення справедливості легше не було.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ але мене за це вже наказало.

МИКОЛА вас наказало?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ у мене син хворий, він розумово відсталий, а жінка вмерла, вмерла, як Андрійцьови п'ять років було. Ото по коханках перебиваюся.

МИКОЛА так шо ви з мене хочете? Вас наказало, ви мене наказали. Всіх наказує, то шо?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ просто, якщо ти мені не продаси свої оці штучки, або не візьмеш гроші, то мене ще тяжче накаже, я просто знаю і знахарка мені так само сказала.

МИКОЛА може вам до психіатра сходити?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ послухай, я знаю, що в тебе серце добре, ти такий, як твій батько, в нього теж добре серце було.

МИКОЛА ви шо думаєте, екшо я тобі продам своїх янголів, то врятую тебе він наглої смерті?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ шось тіпу того.

Пауза

МИКОЛА Гет!

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ слухай, синку, тебе теж в тото багно затягне, ек в озеро, разом зі мною. Ти подумай про маму, про її хворобу, на кого ти її лишиш, ви мусите разом бути, ви мусите дбати один про одного.

МИКОЛА Гет!

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ну скотино, в тебе не то що ноги, а ще й руки відкажуть.

Микола розбиває і розкидує всі глечики, які приготував для оглядин.

Іван Омелянович гримає дверима і виходить.

Рядок 4

Намішка стоїть посеред великого озера. Кидає камінь.

НАМІШКА Трясу трясу кладкою, кладка водою, а вода купиною, а купина чортами, а чорти козаком рабом Божим (*якись звуки перебивають, не чути імені*), щоб його трясли, трясли, та й до мене принесли, до народженної, хрещеної молитвенної, раби Божої Наміші. Аби ним крутила, як я трясу кладкою, а кладка водою, а вода купиною, а купина чортами, аби знесло всіх злих людей з вами, аби злі світа не втримали, аби ж у власному багні загинули, аби той камінь бурю запалив і чашу зла на гори розносив. Най чужий своїм стане, най верхом низ пристане. Нехай чорти з хмарами вийдуть, а з росою ввійдуть, хай гори впадуть, нас усіх спасут!

З темряви з'являється Єнс.

ЄНС Hello! I'm looking of Ms.Alina. She's my friend. Have you seen her³²?

НАМІШКА от чортяка, я ще його не просила, а він з води вже лізе. Ще й белькоче щось по-чортячому. Ану щезни.

Хрестить його три рази.

ЄНС Oh, sorry, I'm not a devil. My name is Jens. I'm looking for Alina³³.

НАМІШКА то тебе та відьма послала сюди? Ану признавайси, то все Аліна?

ЄНС Yeah, yeah, Alina. Do you know her³⁴?

НАМІШКА Хер, хер, то точно з нею хер!

Далі хрестить його.

ЄНС What are you doing³⁵?

НАМІШКА не зникає, цікаво, то або мене мої сили лишили, або він не чорт.

ЄНС Fuck this country! I want to go home³⁶.

НАМІШКА а, то ж певно чугайстер, хоч ніби і на чугайстра не подібний. Певно то тепер вже вони перевелиси, ну то шо, загуляємо!

Підходить до Єнса, починає з ним танцювати.

ЄНС I don't want to dance. Are you crazy³⁷?

Вони починають танцювати, ритм щоразу пришвидшується.

Рядок 5

Офісне приміщення. Сидить Аліна в порваних джинсах і в футболці. В офісі помітний безлад, непомиті чашки. Таз під батареєю вщерть наповнений водою, вона вже потроху виливається на підлогу. Аліна пиляє нігті. Входить Іван Омелянович.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ о, а це що за новинка!

АЛІНКА яка новинка?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ що, що це ти напялила? Де твоя спідничка і блюзочка, нині ж перевірка з міністерства може бути.

---

³² Привіт. Я шукаю Аліну. Ви її не бачили?

³³ Ой, вибачте, я не чорт. Мене звати Єнс. Я шукаю Аліну.

³⁴ Так, так, Аліна. Ви її знаєте?

³⁵ Що ви робите?

³⁶ До задниці ця країна. Я хочу додому.

³⁷ Я не хочу танцювати. Ви божевільна.

АЛІНКА ну то хай буде.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ слухай, що це за вибрики?

АЛІНКА Степан загинув.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ну чекай, то ще нічого невідомо.

АЛІНКА вже відомо. Тато поїхав опізнати і забрати тіло.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ ну прийми мої співчуття.

Пауза.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ як там Єнс? Задоволений?

АЛІНКА я не знаю, де Єнс.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ як не знаєш?

АЛІНКА я його відвела в гори і там лишила, бо змучилася і спустилася в село, ще з родиною побула.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ як це в горах лишила? Де ж він є? Та мене звільнять, моїй справі капут, от сука.

АЛІНКА так може його вже ведмеді з'їли, і ніхто ні про що не дізнається.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ та я, та я, та я, я тебе в порошок зараз зітру.

АЛІНКА ну і стирайте, мені і так вже нічого втрачати. Ось моя заява про звільнення. Все, це кінець, дощ пішов. Я більше не буду вашою підстилкою і опікункою вашого сина! Ви б хоч його пожаліли. Ви ж ніколи навіть йому в очі не дивилися. Так, він може неповносправний, але він людина, в нього є свій світ, його просто, просто треба зрозуміти. А ви егоїст, який думає, як задовольнити свій член і напхати гаманець. А ваш син. Ваш син – він дуже самотній і дуже нещасний, як і Микола, але Микола має маму, мого брата, мене. До речі, чого ж ви не купили в нього вироби

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ це, це не твої справи. Там не було що купляти.

АЛІНКА Та невже? Одна гілка в руках Миколи коштує дорожче, ніж цілий ваш лісовоз, який перебив йому ноги!

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ послухай, Аліно, я розумію, що тобі зараз важко, нам всім зараз важко, ми у складній ситуації, і Микола, на якому ти акцентуєш, теж, як і всі інші люди. Кожного дня гинуть хлопці, то вже й не знати, що ліпше з перебитими ногами, лиш би жити, чи отак, як твій брат? Україна переживає нелегкі часи, але те, що ти оце зараз витворяєш, твого брата не воскресить.

АЛІНА я знаю, що не воскресить, але я таким чином помщуся вам! Я знаю, що ви не знайдете людину, яка буде прикривати ваші темні справи, вести дві бухгалтерії, прибирати, вкручувати лампочки і так далі, і далі, і далі.

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ і це вся подяка?

АЛІНА ваш бронезилет мого брата не врятував і ваші гроші не повернуть ніг Миколі, ні вас не позбавлять кари!

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ подумай про хворих батьків.

АЛІНА невже ви не розумієте, що вам кінець?

ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ сука ти! Невдячне дівчисько! Стерва! Проститутка!

АЛІНА я попросаюся з вашим сином, він хороша і дуже нещасна людина.

Бере таз з водою з-під батареї і частково виливає воду на Івана Омеляновича. Таз падає з рук і вода розливається по сцені. В цей момент прориває батарею. Темрява.

Рядок без цифри

Хата Миколи. Микола сидить і дивиться у вікно. Мама, як завжди, в'яже. За вікном починається гроза. Дуже сильна гроза. Блискає і чути звуки грому.

МАМА не сиди коло вікна, не можна на грозу дивитися.

МИКОЛА ма, но нам і так з тобов небагато лишилося.

МАМА ти знов починаєш!

МИКОЛА но добре, добре, ма, вибачей.

МАМА хоть нитки мене заспокоюють, плетеш, плетеш, нема ні кінця ні краю тий нитці, клубочок меншеєтси, меншеєтси, а тут раз і нема єго, це єк по ріці плисти. Добре шо хоть можна всьо розбити та й з другого кінця нитки новий клубочок змотати, можна витак кацабайку з того сплести, а чо би й ні?

Підїжджає до мамі і обїймає її.

МАМА лїє і лїє, там в сїньох вже води повно. Люди, шо це з нами буде, затопит, ци шо! Там у дасі дїрка . Йо-йо-йой, шо це буде.

МИКОЛА то так гори з Степаном прощєютси.

МАМА прощєютси, прощєютси, до себе приймают, ото душа вмиваетси, єк у той свїт переходит. Але то вже так гримит, єк би гори зрушилиси. То Карпати в долину йдуть. Ой!

МИКОЛА шо таке?

МАМА та болі почалиси.

МИКОЛА давай я поможу.

МАМА чим ти поможеш? Чекай, тобі шкарпетки треба помінєти.

МИКОЛА мамо, я не тато, не треба мені шкарпеток.

МАМА нашо ти мені таке говориш? Я ек знаю, шо тобі зимно, ци ти хочеш їсти, мені легше, легше, бо так не болит, я тогди про тебе лиш думаю, про то, ек тобі помогти..

МИКОЛА мамо, перестаньте, не вставайте. Я сам устану, в мене ади зара ноги підут.

МАМА я тобі чаю запарю.

Встає, але помітно, що їй дуже важко.

Вбігає Намішка.

НАМШКА Біда! Біда! Біда! Біда! Біда!

МАМА та сєдь, ти чучіло! Шо сталоси?

НАМШКА Біда!

МИКОЛА Сєдь, бо зара ті блискавкоу вб'є.

НАМШКА Степан живий! Прийшов з війни.

(Пауза)

МИКОЛА без ніг вернувси?

НАМШКА нє, вернувси і в гніві вбив Аліну, Щура старого і малого.

МАМА шо ти мелеш? То тобі приснилось! Та вона меле, шо не видиш?

НАМШКА та я кажу. Батько його тоже приїхав, не було там його тіла серед вбитих. А в квартирі Щура був відеозапис. Короче, там в Степана в хаті міліція вже є, я коло вікна прийшла і слухала. Все перевіряют, питаються за документами всякими. Короче, якась там журналістка з Києва статтю написала, шо ніби тут ліс типу незаконно рубають, продають за той кордон, екс, експрують, екс, короче, шос з людьми роблет, місцевих дівчет особливо, типу шо заставляють всьо робити і шантажують, заставляють сором усекий робити. То так про Щура написала, про то, шо він крадій. І то Степан дєсь прочитав того, і навіть до хати не їхав, а з тою газетою зразу прийшов до Щура в хату, а там Аліна була шє, він кричев на них, казав, шо він воює, за майбутнє, за то, аби ліпше жилоси, за то, аби нас ворог не загарбав, а вони таке витворєют, особливо на Аліну кричев, і всіх їх у гніві повистрілював. Ніхто теперка не знає, де він є.

Блискавка і грім посилюються. Окрім того долучаються звуки сокир.

Темрява. Світло в тунелі. Чути лише голоси. Також повинні бути присутні звуки води і сокир.

МАМА Микулко, ти лиш тримайси мене, тримай мене за руку, тут мокро, але я тебе переведу.

НАМШКА я поможу, я тут, з вами. Я, я казала, шо чесу нема, всьо, шо буде в майбутньому, вже колис було, всьо йде по колу.

МАМА не мели дурниц, ти себе пильнуй, Намішка.

НАМШКА я знаю, це озеро, я знаю, куда йти, знаю ці дороги, ми зараз вийдемо.

МАМА а шо в нашу хату блискавка вдарила?

НАМШКА скоріше, скоріше, бо не успіємо.

МИКОЛА куда не успіємо?

НАМШКА Треба ще з усіма зустрітиси. Треба успіти, аби всьо догори дном не перевернулося, бо тогди зразу в небо попадемо.

МИКОЛА та ми, ми ж під водов. То видко хату нам залило.

НАМШКА але то замінитси всьо. Небо землев стане. Всьо праве стане лівим, перед стане задом, і хто був чужим, своїм стане, буде в центрі, але центру вже не буде, не буде ясно, де чоловік, а де жінка. Все буде добре.

МАМА ну туманиця. І шо ж ото ти таке мелеш?

НАМШКА скоріше, бо чес тепер уже навіть не по лінії, а через краплі, через точки.

МИКОЛА мамо, ну, де той Бог, в єкого ти так віриш? Чо він нас не врете?

НАМШКА тихо, він з тобов іде, але Бог лиш у тиші говорить, а ти кричиш, то й не вчуєш єго ніколи.

МАМА о, вна добре каже.

МИКОЛА та куда ми йдемо?

НАМШКА йдемо спасати грішників, шо грім викували.

МИКОЛА а ми хіба не грішники?

НАМШКА ми в першу чергу! Ніхто чужий перший не робит зла, лиш ми самі.

МИКОЛА В мене тут від хреста дерев'яного тільки буква «Г» лишилася, то як тіло грішне.

МАМА Шо кажеш! Прости, Господи!

Світло. Намішка, Микола і його мама опиняються у світлому приміщенні, перед ними накритий всякими наїдками стіл. Кругом порозкидано багато каміння, різного за розмірами, також порозкидувані шкарпетки і дерев'яні коники. Навколо лісоруби стукають сокирами. І чути, як капає вода.

МИКОЛА це ж мої коники, відки вни тут узелиси?

НАМШКА миші вкрали, заміш серця. Це не коники, це повирубунані дерева, через скі гори наші впали, бо нікому було їх держати.

МИКОЛА це для Степана був коник.

НАМІШКА а я его вкрала. Колисала мишка липову колиску. Поки дитя спало, принесла горішки, вкрала твого коника й дерев'яного дзвоника... Дзвоник задзвенів, весь світ зледенів. А ми йдемо їсти підливу й готувати нову зливу.

МИКОЛА хто це промовляє, Намішко, це не ти. Я не піду з тобов.

НАМІШКА не я, не я. Розумієш, треба приймати рішення, серйозні рішення приймаються раз у життю, або всьо, або ніколи вже си то не стане.. Ти ніколи від чужих не позбудешси, поки сам таким не станеш.

МИКОЛА шо це за вода? Це шо так нашу хату затопило? Чого вна в долину не зійшла, екшо ми в горах жиємо?

НАМІШКА нема вже гір, нема. Послухай, вода нікуда не зникає, з одного озера може зробитися два, може і сім, може воно зникнути, висушитиси, але вода йде в хмари і назад вертаєси, і нігде крапля від краплі не дінетси. Так само і людина від людини не може си діти, чи то уб'єтси когос, ци си вретує. Тоти люди, котрих видів хоть би раз, вводно з тобов будут, у твоїй пам'єти, а то страшна річ. Чим більше хочеш від когос утекти, тим більше він буде ближче до тебе, я це давно зрозуміла, коли в Несамовите перший раз подивиласи. От того й нема ні простору, ні часу. Розумієш?

МИКОЛА Не, не розумію, я хочу піти відси.

МАМА йдемо, йдемо, не треба тут стоєти.

Всі троє сідають за стіл. Лісоруби припиняють рубання дерева. По одному кожен з них приходять і на підлозі кладе перед столом свою сокиру, сідає за стіл.

ЛІСОРУБ 1

Озеро впало, гори встали

ЛІСОРУБ 3

Ти шо тупий, це гори впали, озеро встало

ЛІСОРУБ 5

Може нас було замало?

ЛІСОРУБ 4

Це твоє мистецтво пропагандистське

ЛІСОРУБ 2

Нас вирвали зі стін будинків побуту,

Це було низько

ЛІСОРУБ

Останні орли соцреалізму

ЛІСОРУБ

Щоб вилікувати шлунок,

Іноді роблять клізму

ЛІСОРУБ 2

Давай культурніше, ми за столом

ЛІСОРУБ 4

Вибач, Може хочеш пряник?

ЛІСОРУБ 3

Йоб, ж твою,

Який нахуй пряник, коли торф'яник

Досі горить?
ЛІСОРУБ 5
Незаконно видобувають бурштин!
ЛІСОРУБ 4
Звідки цей штин?
ЛІСОРУБ
Це, кажуть, озеро смердить.
Чи торф'яник горить.
ЛІСОРУБ 1
Добре, вибач, просто істина не одна,
У нас ще йде війна
ЛІСОРУБ 2
Може Бог і є, а Істини нема,
ЛІСОРУБ 3
це тільки твоє пропагандистське мистецтво,
А ліс росте не рік і не два.

*Поміж ними до столу приходять і сідають Аліна, Іван Омелянович, Єнс, хтось виходить з залу і теж приєднується до столу. Актори виливають на себе воду.
До столу також можна запрошувати глядачів.*

осінь 2014 – 2015, Загреб-Львів